

Υπεραστικοί

Με συλλογική δουλειά και με μεράκι ετοιμάσαμε τον πρώτο μας δίσκο (cd) με τον τίτλο **“Προκήρυξη”**. Περιλαμβάνει τα τραγούδια που δημοσιεύσαμε κατά την περίοδο 2010-2014. Το cd με το βιβλιαράκι που το συνοδεύει δεν προορίζονται για εμπορική χρήση, και θα κυκλοφορούν με ελεύθερη συνεισφορά. Πέραν των συναυλιών μας, στις οποίες θα διαθέτουμε οι ίδιοι την “Προκήρυξη”, επιδίωξή μας είναι να φιλοξενηθεί και σε κοινωνικούς και πολιτιστικούς χώρους, πολιτικά στέκια, εργατικά κέντρα και σωματεία, καθώς και σε κάποια βιβλιοπωλεία (με κουτί ελεύθερης οικονομικής συνεισφοράς). Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε στο: yperastikoi@gmail.com

Η “Προκήρυξη” περιλαμβάνει 16 τραγούδια. Αυτή είναι η μικρή ιστορία τους:

«...Στα χνάρια του αγώνα ζήτησαν το βήμα τους τούτα τα τραγούδια, χνάρια αγώνα να γίνουν κι αυτά. Βρήκαν φωνή στη φωνή των αγωνιζόμενων. Ανάσα πήραν από την ανάσα τους. Κουράγιο από το κουράγιο τους, και πείσμα από την απόφασή τους για ανυποχώρητο αγώνα. Από τον «Στόλο της ελευθερίας» προς τη Γάζα το 2010 και το κίνημα αλληλεγγύης στην αντίσταση του Παλαιστινιακού λαού, μέχρι την απεργία πείνας των 300 μεταναστών της Υπατίας και της Θεσσαλονίκης, από τον 9μηνο απεργιακό αγώνα των χαλυβουργών, μέχρι τον αγώνα των κατοίκων της ΒΑ Χαλκιδικής ενάντια στις εταιρείες των χρυσοθήρων και τον αγώνα των κατοίκων της Ν. Φιλαδέλφειας και της Ν. Χαλκηδόνας για την υπεράσπιση του Άλσους από τα επιχειρηματικά συμφέροντα, από τους αγώνες της εργατικής τάξης και του νεολαιίστικου κινήματος ενάντια στη συνολική επίθεση του αστικού κράτους στα δικαιώματα και τις κατακτήσεις του λαού, ενάντια στις αντιλαϊκές πολιτικές των αστικών κυβερνήσεων σε όλη την περίοδο της βαθιάς καπιταλιστικής κρίσης, της κοινωνικής εξαθλίωσης, της ανεργίας και της φτωχοποίησης, από το αντιμπεριαλιστικό κίνημα, μέχρι την αντιφασιστική πάλη του λαϊκού κινήματος, που δεν μπορεί παρά να είναι και πάλη ενάντια στο καπιταλιστικό σύστημα που γεννά και θρέφει τον φασισμό, οι αγωνιζόμενοι προχωρούσαν μπροστά και άνοιγαν δρόμο, ενώ τούτα τα τραγούδια προσπαθούσαν να βρεθούν στο πλευρό τους, να γίνουν «όπλα» τους [...].

[...] Στους τόπους δουλειάς, στα εργοστάσια, στα εργατικά κέντρα, στα σωματεία, στους κοινωνικούς χώρους και στις καταλήψεις, στις γειτονιές, σε απεργίες, διαδηλώσεις και πορείες, εκεί όπου η αντίσταση γίνεται πράξη, νικώντας την απαισιοδοξία και την ηττοπάθεια, εκεί βρίσκεται ο «φυσικός» χώρος της μουσικής και των στίχων τούτων των τραγουδιών. Ακούστε τα, διαδώστε τα, αν το θεωρείτε σκόπιμο. «Ρίξτε» τα σαν προκηρύξεις σε πόλεις και χωριά, σε δρόμους, πλατείες και σχολεία, αν πλησιάζουν έστω και λίγο τέτοια αξιοσύνη. Να φτάσουν σε κάθε εργάτη, ντόπιο και μετανάστη, σε κάθε πρόσφυγα, σε κάθε εργαζόμενο, σε κάθε άνεργο, σε κάθε νέο και νέα, να φτάσουν σε όλους όσοι αντιστέκονται και παλεύουν για μια καλύτερη ζωή, για μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση. Κι αν τα τραγούδια γίνουν «φίλοι» και «σύμμαχοί» σας, θα πει πως κάτι, ίσως, πετύχαμε. Κι αν γίνουν “όπλα” σας, θα πει πως πρέπει να συνεχίσουμε».

«Για αυτούς που χτίζουνε τον κόσμο, ποτέ δεν είναι αργά».

[Απόσπασμα από το κείμενο που συνοδεύει τα τραγούδια της συλλογής]